

let, saa er det — hvad den Havn angaar, som Ribe By særlig har ønsket —, fordi den ikke er anbefalet af Flertallet i Kommissionen, og fordi jeg heller ikke tror, at de dermed forbundne økonomiske Ofre ville staa i noget Forhold til den praktiske Betydning af en saadan Havn. Og hvad angaar det Krav, som Kommissionens Flertal fandt berettiget, nemlig at yde $\frac{1}{4}$ Mill. til Regulering af Ribe Aa ude ved Ribe Holme, har jeg ikke stillet Forslag derom, fordi Ribe By, efter hvad der er meddelt mig, ikke selv bryder sig om denne Foranstaltning, naar den ikke efterfølges af Havnen. Hvad endelig angaar det andet Krav, som Kommissionens Flertal stillede, nemlig at man ved Fragtnedsættelser paa Strækningen Esbjerg—Ribe skulde op hjælpe Ribe, saa har jeg ikke stillet Forslag derom, først og fremmest fordi man fra Ribe Bys Side selv har frabedt sig denne Hjælp. Man saa saa langt fra noget Bidrag til Byens Ophjælpning deri, at man tværtimod frygtede for, at det vilde føre til, at Esbjerg By, Esbjerg Købmænd saa meget lettere kunde konkurrere med Ribe paa Ribes egne Købmænds Bekostning.

Det ærede 3die Medlem for 2den Kreds (Jørgensen) fremsatte nogle Ønsker vedrørende Toggangen paa Frederikssund-Banen. Disse Ønsker ere dels imødekommede, og dels ville de i alt Fald delvis blive imødekommede ved den Køreplan, som træder i Kraft fra 1. Maj. I øvrigt skal jeg fremdeles have min Opmærksomhed henvendt paa Toggangen der. Jeg har, som ogsaa udtrykt andetsteds, megen Sympati for den Bane.

Det ærede 11te kongevalgte Medlem (Jørgen Berthelsen) udtalte Ønsket om, at Tog Nr. 949, Dageksprestoget fra København til Aalborg, maatte blive gennemført noget hurtigere, saaledes at det kunde være noget før i Aalborg, og navnlig med samme Hurtighed mellem Fredericia og Aalborg, som Tog Nr. 917 har. Det vil imidlertid af forskellige Grunde ikke let kunne lade sig gøre, dels fordi dette Tog ikke kan køre saa hurtigt som det andet — og heller ikke har Anledning dertil, thi det andet skal have Forbindelse med Sverige og Norge, hvad dette ikke skal —, men dels ogsaa, fordi dette Tog maa holde ved Stationerne mellem Hobro og Aalborg, hvad det første ikke skal. Det kan naturligvis undgaas, men saa maa man lægge et sig dertil sluttende Hjælpetog ind, som kan løbe mellem disse Stationer umiddelbart efter det andet, og det er en Foranstaltning, som jeg dog finder, der endnu ikke er tilstrækkelig Anledning til.

Dermed tror jeg tilstrækkeligt at have besvaret de Bemærkninger, som ere fremsatte angaaende mit Budget, og jeg skal i øvrigt tillade mig at anbefale det høje Ting saa indtrængende, jeg kan, at vedtage det uændret.

Landbrugsministeren (Ole Hansen):

Det er kun et enkelt Spørgsmaal, jeg har at besvare, nemlig et Spørgsmaal, som det ærede 2det Medlem for 9ende Kreds (Nordby) rettede til mig angaaende Kystfredningen i Randers Amt. Jeg skal i den Anledning oplyse, at for de Amters Vedkommende, hvor Kystkommissionerne ere færdige med deres Arbejde — og det gælder som at det ærede Medlem oplyst ogsaa for Randers Amts Vedkommende —, vil der midt i April Maaned fra Ministeriet udgaa et Cirkulære angaaende Afmærkningen af de fredede Kyststrækninger, og naar Afmærkningen har fundet Sted, vil der derefter blive udstedt en endelig Bekendtgørelse. Lad mig tilføje, at Loven om Kystfredning har paalagt Kystkommissionerne omkring i Landet og Landbrugsministeriet et meget betydeligt Arbejde, et Arbejde, som ganske naturligt medfører, at der maa og vil hengaa nogen Tid, før hele Sagen kan være i Orden. Men Kystkommissionerne ere dog færdige med deres Arbejde i Halvdelen af Amtene rundt omkring i Landet. De ere færdige i København, Frederiksborg, Præstø, Maribo, Bornholms, Odense, Svendborg, Vejle, Aarhus og Randers Amter — det er Halvdelen, og jeg har god Grund til at tro, at Kommissionerne i de andre 10 Amter, der ere tilbage, ogsaa snart ville være færdige med deres Arbejde, saaledes at Loven kan komme til at virke i sit fulde Omfang.

Finansministeren (Vilhelm Lassen):

Det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) indledede med nogle almindelige Betragtninger over Finansloven, og de vare i Virkeligheden ret lyse. Det ærede Medlem ser ikke saa mørkt paa det, som jeg havde ventet, at han vilde gøre. Han sagde gentagne Gange, at det var ikke noget nyt, at vi oplevede dette, at Finansloven udviste et ret stort Underskud; naar Statsregnskabet kom, var Balancen ganske god alligevel. Men, sagde det ærede Medlem, paa den Maade bliver Finansloven jo i ringere og ringere Grad et virkeligt Overslag over Statens Indtægter og Udgifter, hvad den ifølge sit Væsen skulde være. Jeg er selvfølgelig enig med det ærede 2det Medlem for 2den Kreds i